

ויאמר ישראל אל יוסף אמותה הפעם אזורי ראותי
את פניך כי עודך זוי ויאמר יוסף אל אחיו ואגל
בית אבינו אעלה ואגידה לפרעה ואמרה אליו אחי
ובית אבי אשר בארץ כנען באו אלי ודאנשים רעי
צאן כי אנשי מקנה היו וצאנם ובקרים וכל אשר
להם הביאו והיה כי יקרא לכם פרעה ואמר מה
מעשיכם ואמרתם אנשי מקנה היו עבדיך מדעורינו
ועד עתה גם אנחנו גם אבותינו גם אבותינו בשבו בארץ
צען כי תועבת מצרים כל רעה צאן ויבא יוסף ויגד
לפרעה ויאמר אבי ואחי וצאנם ובקרים וכל אשר
להם באו מארץ כנען והגם בארץ צען ומקנה
אחיו לקח חמשה אנשים ויצגם לפני פרעה ויאמר
פרעה אל אחיו מה מעשיכם ויאמרו אל פרעה
רעה צאן עבדיך גם אנחנו גם אבותינו ויאמרו
אל פרעה לצור בארץ באנו כי אין מרעה לצאן
אשר לעבדיך כי כבד הרעב בארץ כנען ועתה
ישבו לא עבדיך בארץ צען ויאמר פרעה אל יוסף
לאמר אביך ואחיו באו אליך ארץ מצרים לפניך
הוא במיטב הארץ הושב את אביך ואת אחיו
ישבו בארץ צען ואם ידעת ויש בם אנשי זיו
ועמתם שרי מקנה על אשר לי ויבא יוסף את
יעקב אביו ויעמדהו לפני פרעה ויברך יעקב את
פרעה ויאמר פרעה אל יעקב כמה ימי שני זייך
ויאמר יעקב אל פרעה ימי שני מזורי שלשים
ומאת שנה מעט ורעים היו ימי שני זיי ולא העיניו
את ימי שני זיי אבתי בימי מזוריהם ויברך יעקב
את פרעה ויצא מלפני פרעה ויושב יוסף את אביו
ואת אחיו ויתן להם ארצה בארץ מצרים במיטב
הארץ בארץ רעמסס כאשר צוה פרעה ויכלכל
יוסף את אביו ואת אחיו ואת כל בית אביו לזם
לפי הטף ולזם אין בכל הארץ כי כבד הרעב
מאד ותרה ארץ מצרים וארץ כנען מלפני הרעב
וירקט יוסף את כל הכסף הנמצא בארץ מצרים
ובארץ כנען בשבב אשר הם עבדים ויבא יוסף
את הכסף ביתה פרעה ויתם הכסף מארץ מצרים
ומארץ כנען ויבאו כל מצרים אל יוסף לאמר
הבה לנו לחם ולמה נמות נגדך כי אפס כסף
ויאמר יוסף הבו מקניכם ואתנה לכם במקניכם
אם אפס כסף ויביאו את מקניהם אל יוסף ויתן
להם יוסף לחם בסוסים ובמקנה הצאן ובמקנה
הבקר ובחמרים וינהלם בלזם בכל מקניהם בשנה
ההוא ותתם השנה ההוא ויבאו אליו בשנה השנייה